

Phần 5

Chương 21

Bi Thương Không Nói Gì

“**H**ài nhi bá kiến mẫu thân.” Từ Đường âm u, một lão nhân quỳ gối trên đệm cỏ, nhắm mắt lại niệm chuỗi ngọc.

Thời gian trầm mặc dài, lão nhân đó vẫn không có bất luận động tác gì, Âu Dương Tử Cách hơi nghiêng mình, nhớ lại một sự tình.

Mẫu thân, từ nhỏ đã là người đặc biệt nghiêm khắc, nhất là sau khi gặp biến cố lớn kia, nghiêm khắc lại càng gần như điên cuồng, khiến hấn căn bản là không thở nổi, đòn đau chửi rửa chính là cơm thường, hấn chịu không được là mẫu thân dùng ánh mắt điên cuồng tuyệt vọng nhìn hấn, lạnh lùng mang theo cừ hận.

Mà hiện giờ, rốt cục hấn lại ôm cừ hận, thời điểm mẫu thân biết, vốn là sùng sốt, lại điên cuồng cười to, mà sau đó lại trầm mặc yên tĩnh, khiến hấn căn bản cũng không biết mẫu thân suy nghĩ cái gì, chỉ là, mẫu thân yên tĩnh trong căn phòng này cũng đã già đi rất nhiều, đã buông xuống mọi chuyện rồi sao, nếu là như vậy, hấn cũng an tâm.

“Nữ nhân kia đã xảy ra chuyện gì?” Lão phu nhân chậm rãi đứng lên, Âu Dương Tử Cách lập tức tiến lên nâng mẫu thân, từ nhỏ hấn cũng rất sợ mẫu thân của hấn, hiện tại tuy không cần dùng hai chữ này để hình dung, nhưng đối với mẫu thân lại có thêm thập phần kính sợ.

“Mẫu thân, nữ nhân kia đã có hài tử của ta, cho nên, ta mới dẫn nàng trở về.” Chuyện ở ma giáo hấn cũng không nói với bất cứ ai, cho dù là mẫu thân cũng không có, nhưng dấu vết lại không thể xóa đi, cho nên, hấn đã công khai với giang hồ là hấn đã từng lẫn vào ma giáo, chẳng qua có thật có giả, tránh nặng tìm nhẹ, mà về chuyện tình Tiểu Tuyết đó là như vậy...

“Hài tử? Chỉ là vì hài tử? Ta nghe nói, nữ nhân kia rất đẹp...” Sơn Trang này không có gì có thể qua được ánh mắt nàng, con trai của nàng quanh năm tại ngoại, chủ nhân Sơn Trang này thực tế là nàng, từ khi mất đi trượng phu, nàng liền hạ quyết tâm không cho bất luận gì thoát khỏi khống chế của nàng.

“Mẫu thân, nàng đã bị ta giam lỏng trong trang, vút trong sân, mà võ công toàn thân cũng mất hết, tự do hành động đều khó có khả năng, sẽ không quấy nhiễu.”

“Quấy nhiễu? Ngươi nếu biết nàng quấy nhiễu ta, vậy mà ngươi vẫn mang nàng trở về, ngươi thật sự tưởng là ta sẽ không làm gì nàng sao?” Giọng nói bén nhọn, biểu tình xuất hiện một tia vết rách, bắt đầu vụn vụn.

“Mẫu thân, trong bụng nàng có hài tử của ta, tôn tử của người!” Nếu không phải như vậy, hấn sao có thể mang theo Tiểu Tuyết trở về, hấn tin tưởng nể mặt đứa bé, mẫu thân sẽ không khó xử Tiểu Tuyết, mà cũng chỉ có nơi này, hấn mới có thể bảo vệ không cho tàn dư của ma giáo lên vào.

“... Hừ, có dính máu yêu nữ ma giáo, cũng đều là súc sinh, Tử Cách, ngươi làm cho ta quá thất vọng rồi, nhưng nếu không vì đời sau Âu Dương gia, ta cũng sẽ không có nhân tính cho xóa sạch, tháng sau, Lưu Ly muốn ở lại đây, nếu không có gì ngoài ý muốn, liền trực tiếp đính hôn đi, hai nhà cũng có thể buông xuống mọi băn khoăn.”

“... Vâng, hài nhi biết.” Hôn nhân, đây cũng là điều kiện mẫu thân thỏa hiệp, hấn muốn để cho Tiểu Tuyết an toàn sống sót, nhất định phải hy sinh vài thứ.

Sự tình tựa hồ cứ như vậy mà quyết định, sau đó hai mẫu tử trong phòng rơi vào trầm mặc lúng túng, đã không còn đề tài gì để mở miệng.

“Khụ khụ, mẫu thân, nếu không còn việc gì, hài nhi xin cáo từ, người nghỉ ngơi cho tốt.”

“... Đi đi.”

...

Ra khỏi Từ Đường, trên nét mặt Âu Dương Tử Cách lộ ra một tia mỏi mệt, mỗi lần ở chung với mẫu thân, hấn cảm thấy mệt chết đi, thể xác và tinh thần đều mỏi mệt, so với đánh một trận đánh ác liệt vẫn làm cho người ta cảm thấy được mệt nhọc hơn, nếu lúc trước, nhà hấn không phát sinh chuyện tình như vậy, mẫu thân có phải sẽ hòa ái một chút hay không, trong lúc đó mẫu tử họ có phải sẽ có nhiều tình thân hơn một chút hay không, mà không phải khiến người khác cảm thấy lạnh lẽo và cừ hận!

Mỗi lần nghĩ như vậy, hấn lại càng thêm thống hận tên ma đồ kia, cừ hận như vậy khiến hấn không thể buông xuống, hủy đi ma giáo, cũng hủy đi tình yêu của Tiểu Tuyết đối với hấn...

Âu Dương Tử Cách sững sờ duỗi hai tay ra, hấn cảm thấy trên hai tay này có máu tanh không sao rửa sạch, khiến người ta buồn nôn!

Báo thù, gạt bỏ cừ hận, lại gạt bỏ luôn sự tồn tại của hấn trong tim nàng...

Lại tỉnh lại, Tiểu Tuyết đã không có còn mê man, toàn bộ chuyện tình đều đã tẩy trừ hết, lừa gạt, trả thù, tử vong, nhốt, nàng hiện tại bình tĩnh và rất lý trí.

Hiện tại nàng trọng yếu là phải nghĩ biện pháp khôi phục khí lực, sau đó rời khỏi nơi này, nàng tất phải trở lại Vạn Ma sơn nhìn một chút, có một số việc, nàng cần “chính mắt” kiểm chứng!

Vùng vẫy ngồi xuống, bao tử tựa hồ vẫn có chút khó chịu, xem ra nàng cần nghỉ ngơi thêm mấy ngày, nhưng nếu nàng vẫn vô lực như vậy, nàng cũng chỉ có thể sử dụng một số chiêu kia mà thôi...

“Cho tới bây giờ ta đều đã cảm thấy tồn tại cừ hận, thường thường thương tồn chỉ có bản thân, nhưng vì sao lại muốn đả thương hại phụ mẫu ta, ta có thể tha thứ người thương tồn ta, nhưng không cách nào tha thứ loại chuyện này, Tử Cách...”

Liên tiếp bảy ngày, Tiểu Tuyết ăn ngủ đúng giờ, thân thể rất nhanh liền điều dưỡng tốt, chẳng qua nàng cũng không nói một câu, biểu tình cũng không có bất luận dao động gì, giống như không có cảm xúc chỉ biết là ăn ngủ.

Mà còn, giống như là bởi vì cảm xúc, cho dù ăn ngủ vẫn như cũ, Tiểu Tuyết lại ngày càng gầy yếu.

Toàn bộ, Âu Dương Tử Cách đều nhìn thấy, nhưng không có bất luận biện pháp gì để thay đổi, may mắn duy nhất là Tiểu Tuyết không có buông tha sinh mệnh của nàng, hẳn biết Tiểu Tuyết là một nữ tử quật cường, mà còn kiêu ngạo, nàng tuyệt đối sẽ không buông sinh mệnh của mình, chỉ là, nàng ngày càng tiêu tụy làm người khác ngày càng lo lắng, hẳn muốn an ủi nàng, muốn nói gì đó, nhưng, lại không thể làm, bởi vì hẳn biết hẳn càng là quan tâm nàng, sẽ càng mang thêm nhiều phiền toái cho nàng hơn.

Cho nên, hẳn chỉ có thể che giấu, vụng trộm ngồi ở chỗ này, vụng trộm nhìn nàng, một tiếng tiếp theo trong lòng là một tiếng thở dài, vô thanh lại dị thường trầm trọng.

Tiểu Nhi, đừng hành hạ bản thân như vậy, khóc, người cười, người đánh, người mắng, đều được, nhưng đừng im hơi lặng tiếng như vậy, người biết không, nhìn bộ dáng người, ta cũng sắp chịu không nổi rồi... Ở trong lòng Âu Dương Tử Cách điên cuồng gào thét, nếu cứ như vậy, hẳn nhất định sẽ điên mất, tâm của hẳn không có lúc nào là không bị đau đớn hành hạ...

“Cho dù là vì hài tử, người cũng phải sống cho thật tốt, Tiểu Tuyết, người có nghe ta nói không!” Hiện tại hẳn cũng chỉ có thể dùng lý do như vậy để thuyết phục Tiểu Tuyết, cũng đồng thời an ủi chính mình!

Chương 22

Ma Chú

Có lẽ, nam nhân này đối nàng vẫn còn một chút tình ý, chỉ là tình ý này không đủ để bù lại cừ hận, càng không đủ để thay thế hiện thực, mà còn, phân tình ý này lại vẫn trộn lẫn quá nhiều phức tạp, ví dụ hài tử trong bụng của nàng...

Cho dù là vì hài tử, người cũng phải sống cho thật tốt... Một câu này của Âu Dương Tử Cách, khiến nàng đột nhiên lại tiến thêm một bước nhận rõ sự thực.

“Bảo Bảo, có một số việc có lẽ là trúng mục đích thôi, vô luận là vì người, hay là vì bản thân ta, ta đều sẽ cố gắng thoát ra khỏi nơi này, đợi vài ngày nữa,

đội vài ngày nữa là có thể rồi...” Bảy ngày sau đó là 15 âm lịch, có chí âm chi khí trợ giúp nàng việc làm nàng muốn, thời điểm đó, nàng có thể rời khỏi nơi này, sau đó đi làm một số việc nàng không muốn làm nhưng bắt buộc phải làm.

Một ngày, hai ngày, ba ngày... Ngày vẫn bình tĩnh hành hạ xuống.

“Tử Cách, Lưu Ly tiểu thư khó có được một lần tới đây, ngươi nhất định phải chiều cố thật tốt.”

“Vâng, hài nhi biết.”

“Tử Cách ca ca, thật lâu không gặp, quấy rầy rồi.” Nữ hài có thể xưng là dung nhan tuyệt sắc, thời điểm Độc Cô Tiểu Tuyết không trở thành mỹ nhân bảng Đệ Nhất Danh, Đệ Nhất Danh đó sẽ thuộc về nàng, tên nàng là Nam Cung Lưu Ly.

“Sẽ không.” Âu Dương Tử Cách cười nhạt, chỉ là tươi cười kia hơi miễn cưỡng, nhưng che giấu cực kỳ tốt, cũng không khiến người khác chú ý.

Nam Cung Lưu Ly ngại ngừng cười, trên mặt mang theo thẹn thùng, ánh mắt xéch lên, nàng đến nơi đây là người nhà an bài, vốn là cực kỳ không tình nguyện, nhưng sau khi nhìn thấy Âu Dương Tử Cách, nàng lại cảm thấy không vô ích, hẳn thật sự là một nam nhân cực kỳ anh tuấn, mà còn nho nhã ôn hòa, đúng là nam nhân trong tưởng tượng của nàng... Nhất kiến chung tình, có lẽ là như vậy thôi.

Hai người đứng chung một chỗ bộ dáng tựa hồ cực kỳ phối hợp, bọn hạ nhân một bên đều vụng trộm nhìn sau đó mím môi cười.

Sau đó vài ngày, tất cả Âu Dương Sơn trang đều tràn đầy không khí sung sướng, Âu Dương lão phu nhân bày mưu đặt kế, bọn hạ nhân nghiêm nhiên đã coi Nam Cung Lưu Ly là trang chủ phu nhân tương lai.

“Lưu Ly, nếu ngươi nguyện ý, thì đính hôn đi, để chúng ta thông báo cho thông gia, cho các người sớm ngày lập gia đình.” Âu Dương lão phu nhân满眼 ý nhìn nữ tử trước mặt, đây là con dâu nàng đã chọn từ sớm, vô luận là gia thế hay bản thân nữ tử này, liền đủ để xứng đôi với con trai của nàng.

“Bá mẫu, người, người này... Lưu Ly không có ý kiến gì, cứ làm theo quyết định của người là tốt rồi.” Nam Cung Lưu Ly thẹn thùng cười, sau đó vụng trộm nhìn Âu Dương Tử Cách.

Âu Dương Tử Cách ngồi ở một bên, biểu tình không có biến hóa, đây cũng không phải tin tức kinh người gì, nếu hôn nhân có thể đổi lấy cuộc sống an ổn cho Tiểu Tuyết, hẳn nguyện ý cưới một nữ nhân hẳn không thích, giống như lúc trước vì cừu hận đi tiếp cận Tiểu Tuyết vậy...

“Tốt lắm, ba ngày sau chúng ta sẽ mở tiệc đính hôn, hiện tại toàn bộ công việc trong hôn lễ mới bắt đầu chuẩn bị, tuy an bài như vậy có chút vội vàng, nhưng nữ nhân giang hồ không câu nệ tiểu tiết, Lưu Ly, ngươi sẽ không để ý chứ?”

“Đương nhiên là không.” Nam Cung Lưu Ly vẫn thẹn thùng cười, nếu không phải không hợp lí, hiện tại nàng đã muốn trở thành thơ tử Tử Cách ca ca.

“Được được, Tử Cách, hiện tại người an bài đi!”

“... Vâng!”

...

Ba ngày sau, 15 âm lịch, trăng tròn.

Màu đỏ phủ khắp Âu Dương Sơn trang, trong đại sảnh mấy bàn tiệc, cực kì náo nhiệt, hôm nay là ngày đính hôn Âu Dương gia và Nam Cung gia, kỳ thật nhiều năm trước, hai nhà đã đính ước hôn sự cho hai đứa nhỏ này rồi, chỉ là Âu Dương gia đột nhiên kịch biến, hôn nhân cũng bị trì hoãn, mãi cho đến vài ngày trước đó, Âu Dương Tử Cách diệt trừ ma giáo, trở thành người đứng đầu trong giang hồ, để cho Âu Dương Sơn trang lại đứng đầu võ lâm, hôn nhân này mới được nhắc tới.

Mà lúc này, bên trong trang một xó xinh hẻo lánh, lại phát sinh một chuyện hết sức quỷ dị!

Màu đỏ nhạt dần dần bao phủ phòng nhỏ lụi bại này, phòng trong, Độc Cô Tiểu Tuyết quỳ trên mặt đất, xung quanh thân thể của nàng là huyết dịch màu đỏ dùng để viết văn tự quái dị.

“Ma thần Chí Cao Vô Thượng, tín nữ Độc Cô Tiểu Tuyết, nguyện lấy linh huyết toàn thân thề, lấy mình để đổi lấy mong muốn của mình, xin ban cho sức mạnh tối thượng, vạn ma về tông, ma thần hàng lâm!” Miệng Tiểu Tuyết niệm khẩu quyết, tay phải cầm một mảnh nhỏ dùng hết khí lực toàn thân hung hăng cắt xuống tay mình, một giọt một giọt máu chảy xuống, trên mặt đất dần dần đều là màu đỏ.

Ma thần hàng lâm, ma chú Thượng Cổ, chỉ có máu Ma tộc mới có thể sử dụng, nhờ phụ thân cho nàng Huyết Linh ngọc mà biết được, thời điểm lúc ấy chỉ cảm thấy loại ma chú này như là lời nói vô căn cứ, nhưng hiện tại lại chỉ có thể dùng nó đánh cược một lần, thành công, nàng liền có thể rời khỏi nơi này, sau đó đi làm việc nàng cần phải làm!

Hồng quang càng ngày càng mạnh, hương vị huyết tinh càng ngày càng nồng đậm, sắc mặt Tiểu Tuyết cũng càng ngày càng trắng xanh, thân thể nàng vốn suy yếu càng thêm suy yếu, đã rơi vào trạng thái nửa hôn mê.

Mà đúng lúc này, hồng quang đột nhiên co rút lại, sau đó hắc quang chợt mạnh mẽ, phòng nhỏ vốn u ám cơ hồ đã không có bất luận ánh sáng gì, cùng lúc đó, tiếng nói thâm trầm lạnh như băng vang lên trong đầu Tiểu Tuyết: “Ma, thị huyết, người nguyện ý dùng hắc ám vô tận đổi lấy sức mạnh ngăn ngừa sao?”

“Ta nguyện ý!” Sức mạnh ngăn ngừa sao? Cũng không sao cả, chỉ cần có thể rời khỏi nơi này, cái gì cũng được!

Hắc vụ càng ngày càng đậm, bao trùm lấy Tiểu Tuyết, sau đó chỉ nghe thấy một tiếng kêu rên thống khổ, hắc vụ tản đi, chỉ còn lại một mình Tiểu Tuyết, người đầy máu ngòì dưới đất...

Từ từ đứng lên, cảm giác vô lực lại tràn đầy sức mạnh, ma chú thành công, nhưng Tiểu Tuyết lại phát hiện tầm mắt chính mình bắt đầu mơ hồ, có chút sững sờ vươn tay, chỉ có thể nhìn thấy bóng dáng, sau đó dụng lực chớp chớp, bóng dáng rõ ràng, mà lại rất nhanh trở nên mơ hồ...

Đây là trả giá đắt sao, hắc ám vô tận, càng ngày càng không xong, nàng hiện tại đã không có tâm tình nghĩ nhiều rồi...

Tiểu Tuyết lại chớp chớp mắt, sau đó không chùn bước liền xông ra ngoài, dọc theo đường đi, tuy ánh mắt không tốt, nhưng vẫn thấy được ánh sáng màu đỏ kia, sau đó khi đi ngang qua hoa viên, nghe được vài người nói chuyện.

“Trang chủ thật là có phúc khí, vậy mà có thể đính hôn với Nam Cung tiểu thư.”

“Đúng vậy, Nam Cung tiểu thư kia thật đẹp, làm trang chủ rất cao hứng...”

Trang chủ, ai là trang chủ? Tiểu Tuyết có chút khó thở, trực giác cho rằng, trang chủ trong miệng những người này là Âu Dương Tử Cách...

Rời khỏi hoa viên, Tiểu Tuyết đi thẳng đến nơi sáng nhất kia, nơi đó nghe qua cực kì náo nhiệt, tựa hồ có rất nhiều người, bọn họ đang làm gì vậy...

Chương 23

Một Chút Sinh Ý Cũng Không Có

Bóng dáng Tiểu Tuyết quý dị lướt qua tất cả thủ vệ, sau đó đứng ở phía trước cửa sổ, nghe những âm thanh huyền ảo bên trong.

“Tử Cách, hôm nay ta giao tiểu nữ Lưu Ly cho ngươi, ngươi nhất định phải chiều cố nàng thật tốt.”

“... Vâng, Tử Cách biết.”

“Được, được, Lưu Ly, con rể này khiến phụ thân cực kỳ mãn ý, xuất giá tòng phụ, hôm nay tuy chỉ là đính hôn, nhưng sau này ngươi sẽ là thê tử người khác, nhất định không thể làm mất mặt Nam Cung gia!”

“Vâng, nữ nhi biết.”

Tử Cách, con dâu, thê tử... Là hấn muốn lấy vợ sao, vậy nàng là cái gì, vì báo thù mà không thể không hy sinh tồn tại sao?

“Ha ha, nguyên lai toàn bộ đều là giả, Âu Dương Tử Cách, nguyên lai ta thật sự ngu xuẩn như thế!” Tiểu Tuyết dùng lực đẩy mạnh cửa sổ, thân hình đơn bạc xuất hiện trước mặt mọi người!

“Tiểu Tuyết!” Mọi người kinh ngạc, Âu Dương Tử Cách phản ứng kịp, không thể tin nhìn Tiểu Tuyết, tiến lên hai bước, mà lại ngừng, thần sắc bi thương trên khuôn mặt Tiểu Tuyết khiến hắn phải lùi bước, hiện tại hắn không biết chính mình nên làm gì.

“Đừng kêu tên của ta, vĩnh viễn cũng không được kêu tên của ta, ngươi không xứng! Âu Dương Tử Cách, cừ hận không đội trời chung, ngươi vì người thân báo thù, liền sát hại phụ mẫu ta, ta cũng sẽ không để cho ngươi khi dễ, lừa gạt nữa đâu, hôm nay Độc Cô Tiểu Tuyết ta ở trong này thế, thù này không báo, thế không làm người!”

Sức mạnh trong cơ thể mất đi, ma chú cũng sắp mất đi hiệu lực, Tiểu Tuyết biết nàng căn bản là không nên lỗ mãng như vậy, nếu vẫn có một chút lý trí nên mau chóng rời khỏi nơi này, nhưng xin cho phép nàng tùy hứng một lần sau cùng này đi. Từ nay về sau, sự ngu dại của nàng, đơn thuần của nàng, toàn bộ đều sẽ mất đi!

“Hừ, yêu nữ ở đâu ra, dám hồ ngôn loạn ngữ, người tới, bắt!” Âu Dương lão phu nhân trước tiên đứng dậy, gầm lên thức tỉnh mọi người, thị vệ cũng vọt ra, muốn bắt Độc Cô Tiểu Tuyết.

Độc Cô Tiểu Tuyết cảm thụ được chung quanh tụ tập rất nhiều người, ánh mắt lại thẳng tắp nhìn chăm chăm Âu Dương Tử Cách, hiện tại tầm mắt còn có chút mơ hồ lại dị thường rõ ràng, để cho nàng có thể thấy rõ mỗi một động tác của nam nhân này.

Người chung quanh vọt lên, Tiểu Tuyết khinh thân bay lên, tay áo dài bay lượn, chỉ khoảng nửa khắc liền ném những người tập kích bay ra ngoài, chỉ là đồng thời nàng cũng phun ra một ngụm máu tươi, thân thể suy yếu quơ quơ! Ma chú mang đến sức mạnh đã đến chỗ cực hạn, nàng không thể trì hoãn nữa rồi.

Sau cùng liếc mắt một cái, một chút tình cảm cũng không có, Tiểu Tuyết tuyệt vọng bi ai nhìn Âu Dương Tử Cách, sau đó nhìn kỹ tất cả mọi người đang kinh ngạc ở đây, phi thân mà đi, mọi người muốn ngăn cản nàng, lại không người nào có thể theo kịp tốc độ của nàng, chỉ có thể đi theo phía sau.

“Tử Cách, đứng ngọc ở đó làm gì, còn không mau đi bắt ma nữ kia đi!” Âu Dương lão phu nhân gầm lên thanh tỉnh Âu Dương Tử Cách, hắn cũng liền lĩnh đầu đi theo... Hắn không thể để cho Tiểu Tuyết đi như vậy, không biết vì cái gì, hắn có một loại dự cảm, nếu Tiểu Tuyết rời đi như vậy, hắn sẽ mất đi nàng, tuyệt đối không cần!

Sau khi Âu Dương Tử Cách rời khỏi, Nam Cung Lưu Ly cũng đi theo, tuy không rõ tới cùng chuyện gì đã xảy ra, nhưng trực giác nữ nhân nói cho nàng biết, trong này nhất định có bí mật gì đó không thể cho ai biết.

Dần dần đội ngũ truy kích chỉ còn lại có Âu Dương Tử Cách và Nam Cung Lưu Ly.

Tiểu Tuyết cảm giác tầm mắt chính mình càng ngày càng mơ hồ, cơ hồ không thể nhìn rõ đường đi, đối với địa hình nơi này, nàng căn bản là không quen, chỉ có thể cẩn rắng mà chạy thôi, vô luận như thế nào, nàng phải rời khỏi!

Tựa hồ cuối đường là vách núi đen...

Một chân Tiểu Tuyết dẫm xuống bên cạnh vách núi đen, không dễ dàng để đứng vững, Âu Dương Tử Cách và Nam Cung Lưu Ly cũng cách chỗ đó không xa.

“Tiểu Tuyết, cẩn thận!” Âu Dương Tử Cách kinh hồn bạt vía mà nhìn, nhìn không được lo lắng la lớn.

“Ha ha, như thế nào, ngươi vẫn còn không muốn buông tha ta sao?” Tiểu Tuyết cười không phải ngọt ngào cũng không phải khiến cho người ta cảm thấy là cười nhạt, mà là loại tươi cười mang theo châm chọc yêu dị, làm cho người ta nhìn mà kinh hồn bạt vía.

“Không, không phải, Tiểu Nhi, ngươi mau trở lại, phía trước là vách núi đen, ngươi dừng lại đi.” Âu Dương Tử Cách không dám kích thích Tiểu Tuyết, chỉ sợ Tiểu Tuyết không cẩn thận một cái, thật sự rớt xuống.

“Vách núi đen sao? Phụ mẫu ta lúc trước nhảy từ trên này xuống sao?” Tiểu Tuyết nhẹ giọng hỏi, thân thể đứng trên vách núi lay động một phen, dọa Âu Dương Tử Cách ngừng hô hấp.

“Không nên cử động, Tiểu Tuyết, ngươi qua đây rồi chúng ta nói chuyện đi.” Giọng nói Âu Dương Tử Cách chậm lại, hiện tại hẳn có thể mất đi tất cả, chỉ cần Tiểu Tuyết có thể an toàn!

“Tử Cách ca ca, nữ nhân này tới cùng là ai, các ngươi có quan hệ gì?” Lúc này, Nam Cung Lưu Ly nhìn không được hỏi, dùng ánh mắt oán hận nhìn Tiểu Tuyết, nữ nhân này còn đẹp hơn cả nàng, tới cùng là ai!

“Có quan hệ gì? Tử Cách ca ca của ngươi không có nói cho ngươi chúng ta có quan hệ gì sao, vậy thì để ta nói cho ngươi, ta tên là Độc Cô Tiểu Tuyết, là nữ nhi Ma Tôn Ma Thần điện, hẳn vì báo thù lấy ta làm vợ, sau khi lợi dụng ta liền nhốt ta lại, nhưng trong bụng của ta còn có hài tử của hắn, hiện tại, ngươi đã rõ chúng ta có quan hệ gì chưa?”

Gần từng tiếng, Tiểu Tuyết dùng ngữ điệu vô cùng quý dị nói xong.

Nếu nàng không có được hạnh phúc, vậy thì để cho tất cả mọi người thống khổ đi.

“Không có khả năng, Tử Cách ca ca làm sao có thể sẽ...”

“Ngậm miệng, Lưu Ly, chuyện đó không liên quan gì tới ngươi, ngươi đi đi!” Ánh mắt Âu Dương Tử Cách vẫn đặt ở trên người Tiểu Tuyết, nói với Tiểu Tuyết, “Tiểu Nhi, ta biết là ta có lỗi với ngươi, ngươi qua đây có được hay

không, chỉ cần ngươi qua đây, vì ngươi ta có thể làm tất cả!” Hấn yêu nàng, rất yêu, thương tổn tất cả mọi người cũng không muốn thương tổn nàng...

“Ngậm miệng, ngậm miệng, ngươi là một tên lừa gạt, phản đồ, ta không thích nghe, ta hận ngươi, ta hận ngươi, Âu Dương Tử Cách, ta hận ngươi, ta vĩnh viễn hận ngươi!” Tiểu Tuyết điên rồi, nàng cảm thấy mình thật sự điên rồi, thời điểm này vì cái gì mà hấn vẫn dối trá như vậy, thực xin lỗi, một câu thực xin lỗi có ích lợi gì có thể trả lại phụ mẫu cho nàng, vẫn lại là có thể trả lại cho nàng một gia đình, đều không có khả năng, hấn không bỏ xuống được cừ hận, nàng lại càng không thể dễ dàng buông xuống!

Trừ phi, nàng chết...

Nụ cười tuyệt mỹ như là lưu luyến sau cùng, ánh mắt điên cuồng mang theo tuyệt vọng bi ai, sau cùng hai chữ ‘hận ngươi’ đã trở thành thất truyền, Tiểu Tuyết vươn người nhảy xuống, nhảy xuống vách núi đen!

Vì cái gì, vì cái gì không thể có được cuộc sống hạnh phúc, vì cái gì nhất định phải đau khổ bi ai, vì cái gì nàng đột nhiên cảm thấy còn sống là một loại bi ai, một khi đã như vậy, nàng lựa chọn buông tha, chết để kết thúc toàn bộ...

Chương 24

Sinh

Đau, toàn thân đều rất đau, thời điểm Tiểu Tuyết lại khôi phục ý thức, cảm giác đau đớn mãnh liệt chiếm cứ toàn bộ suy nghĩ.

Nàng, chưa chết sao, từ trên vách núi đen rơi xuống cũng chưa chết, không biết là nàng mạng lớn, hay vách núi đen quá thấp.

Cô sức mở to mắt, lại phát hiện tầm mắt rất mơ hồ, chỉ có thể nhìn thấy một bóng dáng to lớn, cây cối cao lớn chi chít xung quanh nàng, đại khái đây cũng là nguyên nhân khiến nàng không chết.

Tiểu Tuyết vùng vẫy đứng dậy, bắt đầu kiểm tra thương thế chính mình, có chút chật vật phát hiện, hiện tại tình hình của nàng chỉ có thể nói là so với chết tốt hơn một chút, ít nhất còn có hơi thở, nhưng không biết có phải vận mệnh thần kỳ hay không, hài tử trong bụng vậy mà không có chuyện gì.

“Phụ thân, mẫu thân, là các ngươi không muốn để cho nữ nhân chết sao, nữ nhân sống không có tình yêu, nữ nhân có lỗi với các ngươi, nhưng nếu nữ nhân không chết, vậy thì nhất định sẽ không lại phải trốn tránh, ta nhất định sẽ vì các ngươi báo thù, hi vọng các ngươi ở dưới cửu tuyền, có thể yên nghỉ.”

Lúc trước, vô luận là phụ thân, hay mẫu thân, cũng không đồng ý nàng học tâm pháp gia truyền Độc Cô gia Thiên Ma tuyệt, mà chính nàng cũng là như vậy, nhưng hiện tại dưới loại tình huống này, nàng đã quyết định muốn bắt đầu

tu tập Thiên Ma tuyệt, chỉ có luyện thành Thiên Ma tuyệt, nàng mới có thể vì phụ mẫu báo thù.

Dưỡng thương, tu luyện, thoáng chớp mắt, Tiểu Tuyết đã ở vách núi này được ba tháng, trong vòng ba tháng, những thứ có thể ăn được trên vách núi này nàng đều đã ăn hết, nhưng lại phát hiện rất nhiều hoa cỏ kỳ dị, đều được cất giữ trong Huyết Linh ngọc của nàng, Huyết Linh ngọc đó là truyền gia chi bảo năm đó phụ thân nàng cho nàng, tác dụng trong đó là có thể dùng để chứa đựng không gian, cực kì thần kỳ.

Mà trong ba tháng này, Tiểu Tuyết đã học được những chiêu thức cơ sở của Thiên Ma tuyệt, chỉ là loại nội công tâm pháp này cũng không phải một sớm một chiều có thể luyện thành, nhưng ngay cả như vậy, biến hóa này của Tiểu Tuyết cũng cực kỳ vĩ đại!

Đã từng bởi vì Âu Dương Tử Cách bội phản, trong ánh mắt Tiểu Tuyết luôn luôn tràn ngập bi thương, nhưng trải qua chuyển biến ba tháng này, bi thương kia tựa như đã tiêu thất toàn bộ, đã không còn tung tích, trong ánh mắt Tiểu Tuyết chỉ có thể nhìn thấy băng lãnh, còn có nhàn nhạt màu đỏ!

Nhưng không biết là duyên cớ nào, tóc Tiểu Tuyết bắt đầu xuất hiện điểm bạch sắc, nhiệt độ cơ thể cũng so với người bình thường thấp hơn rất nhiều, thật sự là cực kỳ quý dị.

Nhưng toàn bộ biến hóa này đều để hải tử trong bụng nàng trở lên mập mạp hơn, y phục vụn vặt đã không thể che đậy thân thể, có chút chật vật, chỉ là nàng lại không cần những thứ này, chỉ trầm mê trong tu luyện.

Không đủ, không đủ, vẫn lại là không đủ, nàng muốn nhanh hơn chút có được sức mạnh, nếu lấy loại tốc độ này, sẽ có một ngày nàng không chút khó khăn đánh bại nam nhân kia, nhưng nàng nên làm như thế nào!

Liên tục nhiều ngày áp lực, khiến Tiểu Tuyết suýt nữa tan vỡ, phiền não đã cuồng loạn quơ trường kiếm...

“A!” Trong lúc đó, Tiểu Tuyết hừ nhẹ một tiếng, ôm bao tử ngồi trên mặt đất, rõ ràng là bộ dáng động thai...

Lúc này, Tiểu Tuyết mới giật mình, nàng vậy mà mất đi không chế, suýt nữa thương tổn đến hải tử trong bụng, chỉ là, cấp tốc co rút kia lại tựa hồ có chút dấu hiệu rõ ràng...

“Trời ạ, Bảo Bảo, ngươi không phải muốn xuất hiện lúc này chứ...” Thống khổ cắn răng, Tiểu Tuyết sững sờ nhìn bao tử của nàng, hi vọng tiểu bảo bảo mới chỉ được hơn tám tháng sẽ không xuất hiện sớm như vậy, chỉ là kết quả rất tệ, Tiểu Tuyết đã cảm giác được nàng bị vỡ nước ối, hiện tại xem ra đứa nhỏ này muốn xuất hiện rồi!

Đau đớn càng ngày càng lợi hại, Tiểu Tuyết xé nát ống tay áo của nàng, trong lúc đó răng nanh cắn lấy, sau đó tận lực điều chỉnh hô hấp, bắt đầu dùng lực!

Cho tới bây giờ, nàng chưa cảm thấy bất lực như vậy, tại vách núi đen không có bất luận kẻ nào có thể giúp nàng, chỉ có thể dựa vào nàng sinh hạ đứa nhỏ này!

Nhưng cho tới bây giờ nàng cũng không bội phục nàng như vậy, kiên cường cắn răng chịu đựng đau đớn!

“Oa...” Tiếng khóc to khiến Tiểu Tuyết lộ ra tươi cười, cố sức ôm hài tử, Tiểu Tuyết tươi cười còn kèm theo rất nhiều nước mắt.

“Hài tử, nương có lỗi với người...” Một tiếng thở dài mang theo vô tận bi thống, nàng hận nam nhân kia, nhưng chưa bao giờ hận đứa nhỏ này, nàng mất đi tất cả thân nhân, nhưng lại có huyết mạch của nàng, trên thế giới này, cũng không phải chỉ có một mình nàng.

Một tháng sau, Tiểu Tuyết mang theo hài tử trên lưng xuyên qua đάy vực thâm sâu, trước kia có một người không biết phải làm gì nhưng là hiện tại có hài tử, nếu cứ ngốc mà ở chỗ này sẽ không có lợi cho hài tử, nàng nhất định phải mang theo hài tử rời khỏi nơi này.

Tiểu Tuyết mang theo hài tử đi bốn canh giờ, lạc đường lại lạc đường, mới đi ra khỏi vách núi đen, thấy một đường nhỏ, hai mẫu tử men theo đường nhỏ cuối cùng cũng tìm thấy một thôn nhỏ.

Phóng mắt nhìn, hơn mười hộ gia đình, nơi này cực kì thuận phúc.

“Người là ai, sao đến trong thôn chúng ta, là lạc đường sao?” Một lão bà bà thấy Tiểu Tuyết, nhiệt tình đón chào.

“Vâng, đây là đâu?” Cảm giác được đối phương vô hại, Tiểu Tuyết giọng điệu chậm lại hỏi.

“Nơi này tên là Bình Lương thôn, ta họ Triệu, người gọi ta Triệu đại mục là được, xem bộ dạng người nhất định là bỏ nhà đi, mau vào uống miếng nước nghỉ ngơi một chút đi.”

“... Vâng, cảm ơn.” Đi bốn canh giờ, sắc trời cũng đã tối sầm, Tiểu Tuyết cũng rất mỏi mệt, theo Triệu đại mục vào phòng.

Phòng ốc rất đơn giản, Triệu đại mục tựa hồ chỉ có một mình, một đứa bé cũng không có.

“Một mình người ở đây sao?” Đột nhiên trong lúc đó, Tiểu Tuyết có một ý nghĩ.

“Ừm, phu quân nhà ta chết sớm, ta còn chưa kịp sinh cho hẳn một đứa bé, aiz...” Tựa hồ là nghĩ tới chuyện cũ mà thương tâm, Triệu đại mục không khỏi thở dài một hơi, cũng rất nhanh vui vẻ lại, nói với Tiểu Tuyết: “Nhưng không sao, hiện tại một mình ta cũng rất tốt.”

“... Người có muốn một đứa bé hay không?” Tiểu Tuyết trầm mặc một hồi mới chậm rãi hỏi, hơn nữa dùng ánh mắt thật tâm nhìn lão bà.

“Hài tử?” Triệu đại mục nhìn về phía hài tử trong lòng Tiểu Tuyết, trắng trẻo mập mạp cực kỳ đáng yêu, hiện tại đã ngủ thiếp đi, làm cho người ta vừa thấy liền thích ngay.

“Nếu người nguyện ý thu dưỡng hài tử của ta, ta sẽ để hài tử ở tại chỗ này!” Nàng muốn đi Vạn Ma sơn một chuyến, xem xét chuyện xảy ra lúc trước, nếu mang theo một đứa trẻ con, nhất định sẽ rất phiền toái, mà còn, nàng ra khỏi nơi này, trên đường đi sẽ rất nguy hiểm, nàng không hy vọng để hài tử chịu khổ cùng với nàng.

“Chuyện này có chút quá đột nhiên, ngươi là đã xảy ra chuyện gì sao, nếu ta có thể giúp của ngươi, ngươi cứ việc nói thẳng!” Triệu đại mục có chút động tâm, cũng rất chân thành, tuy nàng không được làm mẫu thân, nhưng có mẫu thân nào có thể thật sự bỏ được hài tử của chính mình đưa cho người khác...

“...”

Chương 25

Tương Thác

Ta có nỗi khổ bất đắc dĩ, không thể mang theo đứa nhỏ này, hẳn đi theo ta cũng sẽ rất nguy hiểm, cho nên, xin nhờ người, chiếu cố hẳn thật tốt.”

“Ngươi chừng nào thì trở về?”

Câu hỏi của Triệu đại mục khiến ánh mắt Tiểu Tuyết âm đạm đi rất nhiều, nàng cũng không biết khi nào thì có thể trở về.

“Có lẽ ta vĩnh viễn sẽ không trở lại.”

“A, này... cô nương, ta không biết ngươi có nỗi khổ gì, nhưng hài tử là tâm can của người mẫu thân, ta có thể giúp ngươi chiếu cố đứa nhỏ này, chờ ngươi giải quyết xong việc, rồi trở về đón hẳn đi.” Triệu đại mục thở dài một hơi.

“Cảm ơn... Cái này, ta sẽ để lại cho ngươi, tìm một chỗ bán đi, mua chút đồ để sử dụng.” Hiện tại trên người nàng không một xu, cũng chỉ có mấy thứ trang sức giá trị, đều đã lấy xuống đưa cho Triệu đại mục.

“Cô nương, không cần, ta...” Triệu đại mục từ chối.

“Không có gì, ta giữ mấy thứ này cũng không dùng.”

“Kia, đứa nhỏ này tên là gì?” Nhìn bộ dạng Tiểu Tuyết, Triệu đại mục cũng minh bạch chút chuyện, cũng không hỏi nhiều.

“Tên sao...” Nhìn hài tử, Tiểu Tuyết mới nghĩ đến việc đặt tên, cha mẹ nói nàng cười thật đáng yêu, nên gọi là Tiểu Tuyết, ý tứ là nụ cười tuyệt sắc, hi vọng cả đời nàng đều có thể cười vui vẻ, nhưng nàng lại phụ lòng họ, giờ này

khắc này, đến phiên nàng đặt tên cho hài tử của nàng, nàng cũng hi vọng hài tử của nàng cả đời này có thể bình an khoái hoạt, như thế.

“Gọi là Tuyệt Lệ đi, Độc Cô Tuyệt Lệ!”

...

Rời khỏi thôn nhỏ, một đường khó đi, rớt cuộc đến một trấn nhỏ phồn hoa, nhưng chưa vào thành, thấy được mấy người giang hồ đứng ở cửa thành cười nói.

“Tôn huynh, lần này kế hoạch diệt ma cực kỳ thành công, nghe nói người giết một hộ pháp ma giáo, đúng là lập công lớn.”

“Chu huynh, người nói như vậy liền khách khí, người không phải cũng giết rất nhiều yêu nghiệt ma giáo hay sao, thanh danh lan truyền rộng, rất nhiều hậu bối đối với người cực kỳ thán phục.”

“Ha ha ha, nào có nào có, đều vì giữ gìn chính nghĩa giang hồ, đây là việc chúng ta phải làm!”

“Đúng, hiện tại chỉ còn lại hai cái dư nghiệt Yêu Vương giới và Quý U Minh, thật sự là hả lòng hả dạ.”

Hai người họ nói chuyện với nhau, Tiểu Tuyệt cũng không muốn nghe tiếp, nàng thống khổ nhắm mắt lại, tầm mắt càng thêm mơ hồ, ma giáo thật sự xong rồi sao, người nhiều như vậy, nhiều người lợi hại như vậy, làm sao có thể khinh địch như vậy...

Không thể trì hoãn, Tiểu Tuyệt ngày đêm lên đường, không ăn không uống chạy tới Vạn Ma sơn.

Đứng nhìn lên, tầm mắt Tiểu Tuyệt lúc thì rõ ràng lúc thì mơ hồ, từ sau khi dùng ma chú, tầm mắt của nàng vẫn đều như vậy, chính nàng ta cũng chẩn đoán được bệnh, căn bản là không có gì tổn thương, nhưng không cách nào cải thiện, khả năng cả đời nàng đều sẽ như vậy. Nhưng ngay cả như vậy, nàng cũng tuyệt đối không hối hận.

Tiểu Tuyệt xông lên Vạn Ma sơn, khác xa ngày xưa, lúc này Vạn Ma sơn tràn ngập không khí tiêu điều, Tiểu Tuyệt lại có thể ngửi thấy mùi máu trong không khí! Có thể tưởng tượng, lúc ấy trên mảnh đất này hy sinh bao nhiêu người.

Rớt cuộc, Tiểu Tuyệt lên đến đỉnh núi, phóng mắt nhìn đi, Ma Thần điện huy hoàng tráng lệ đã chỉ còn lại có một mảnh tro tàn.

“Một mảnh tro tàn? Ma Thần điện như vậy, vì sao, vì sao, phụ thân, mẫu thân, các người cũng đều mất sao...” Tiểu Tuyệt có chút đờ đẫn nhìn toàn bộ trước mặt, thân thể hoảng hốt, ngã trên mặt đất.

“Không, không có khả năng cái gì cũng không còn...” Đột nhiên trong lúc đó, ánh mắt Tiểu Tuyệt lại khôi phục trong sáng, đứng lên, sau đó như muốn cử hành nghi thức gì đó, thập phần cung kính quỳ xuống!

Hai tay chấp lại, Tiểu Tuyết vận công bế khí, giọt máu quý đi theo ngón tay phiêu dật chảy ra, bay vào trong không trung.

Từ nhỏ, nàng phát hiện nàng có chút đặc biệt, tỷ như, nàng có thể dùng máu tươi thành làm kết giới, cảm nhận được nơi này đã từng phát sinh những chuyện gì, mà nàng nhất định sẽ tìm ra nguyên nhân, nàng muốn “Chính mắt” nhìn thấy toàn bộ những chuyện đã từng phát sinh!

Mùi máu tươi càng ngày càng đậm, chung quanh Tiểu Tuyết giọt máu bay lượn càng ngày càng nhiều, Tiểu Tuyết nhắm mắt lại, bắt đầu cảm thụ toàn bộ chung quanh.

Trong đầu Tiểu Tuyết bắt đầu xuất hiện một số sự việc, có người quen thuộc, có người xa lạ, nàng giống như là một người bàng quan, nhìn toàn bộ từ lúc bắt đầu đến bị giết, chém giết, không hề do dự chém giết, vô luận là Chính Đạo Liên Minh hay là người Ma Thần điện, đều giết đỏ cả mắt, nhìn thấy người liên xông lên, sau đó lại có một người ngã xuống, bị tráng làm cho người ta cảm thấy vô cảm, bởi vì loại bi tráng này thật sự là quá nhiều!

Nước mắt theo khóe mắt một giọt một giọt rơi xuống, Tiểu Tuyết nhắm mắt lại không hề hay biết, nàng muốn cử động tay chân lại phát hiện chính mình làm không được, nàng đã hoàn toàn hãm nhập trong cảnh tượng trong đầu, không thể tự thoát khỏi.

Đại thúc thường ngày lương thiện, giờ cầm dao giết người, Tiểu Hoa cũng biến thành vẻ mặt hung ác ma quỷ, không có ai hiền lành, lương tâm mất đi giống như ác đồ chân chính, nhưng không phải là như vậy, những người này nàng biết họ đều là người cực kỳ tốt, luôn tươi cười với nàng, luôn mang đồ ăn nàng thích tới cho nàng, không phải như thế này, nhưng cùng với đau thương nàng biết toàn bộ là vì cái gì, không làm không được, không thể không giết, bởi vì con người luôn luôn muốn sống, có người cầm kiếm tới giết người, làm sao có thể không đánh trả!

“A...” Tiếng kêu thê lương không tiêu tan, rốt cuộc Tiểu Tuyết nhìn thấy cha mẹ nhảy vực, Âu Dương Tử Cách mang theo Chính Đạo Liên Minh đứng ở vách núi đen, lạnh lùng nhìn toàn bộ!

“Thì ra toàn bộ đều là sự thật...”

Lần đó, Tiểu Tuyết ở đỉnh Vạn Ma sơn, phế tích của Ma Thần điện, ngán ngơ đứng đó ba ngày ba đêm, thống khổ!

Thiên Ma tuyệt, tuyệt tình, tuyệt dục, tuyệt thiên, mất đi nhân tính, từ người thành ma, phụ thân không muốn nàng luyện, vì sợ nàng rơi vào ma đạo, quên bản tính, cũng mất đi nhân tính, mà nàng cũng không muốn, đó tuyệt đối không phải một loại ma công đơn thuần, các thế hệ tổ tông bởi vì luyện ma công mà tẩu hỏa nhập ma không phải con số nhỏ, thích giết thành tánh, ham dâm dục, sau cùng thành người không ra người ma không ra ma, nàng không muốn vì có được sức mạnh mà gặp phải nguy hiểm, nhưng đó là lúc ấy, nàng bây giờ...

“Âu Dương Tử Cách, ngày ma công đại thành, đó là lúc ta báo thù, còn có những kẻ gọi là Chính Đạo Liên Minh, các ngươi đã bức người thành ma, ta đây sẽ thành ma, thuận theo ý của các ngươi, chỉ cần các ngươi không hối hận là được...”